

ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ - ΟΙ ΕΥΘΕΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΣΚΗΣΗ Ι

Εκφώνηση

Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις παρακάτω ευθείες ερωτήσεις (είδος, εισαγωγή, εκφορά)

1. Visne scire? [24]
2. Tu mihi ipsi non credis? [24]
3. Quin, homo inepte, taces? [41]
4. Num ad hostem veni et captiva in castris tuis sum? [43]
5. In hoc me longa vita et infelix senecta traxit? [43]
6. Qui potuisti populari hanc terram? [43]
7. Non tibi ingredienti fines patriae ira cecidit? [43]
8. Cur [...]tibi non succurrit? [43]
9. Quid ergo non times? [47]

Λύση

1. Visne scire?: κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, **ολικής άγνοιας, απλή**. Εισάγεται με το εγκλιτικό μόριο -ne και εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (vis). Με βάση το μόριο -ne δε γνωρίζουμε την απάντηση που περιμένουμε, οπότε μπορεί να έχουμε είτε καταφατική απάντηση, είτε αρνητική.
2. tu mihi ipsi non credis?: κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, **ολικής άγνοιας, απλή**, η οποία δεν εισάγεται με κάποιο ερωτηματικό μόριο, μόνο με τον ιδιαίτερο τόνο της φωνής για λόγους **έμφασης** και εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (credis).
3. Quin, homo inepte, taces?: κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, **μερικής άγνοιας, απλή**. Εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα quin και εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (taces). Ισοδυναμεί εδώ με έντονη προτροπή (tace).
4. Num ad hostem veni et (num) captiva in castris tuis sum?: δύο κύριες προτάσεις, ευθείες ερωτήσεις, **ολικής άγνοιας, απλές, που συνδέονται παρατακτικά με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο et**. Εισάγονται με το μόριο num γιατί περιμένουμε αρνητική απάντηση (ρητορικές ερωτήσεις). Εκφέρονται με οριστική παρακειμένου (veni) η πρώτη και με οριστική ενεστώτα (sum) η δεύτερη.
5. In hoc me longa vita et infelix senecta traxit?: κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, **ολικής άγνοιας, απλή**, η οποία δεν εισάγεται με κάποιο ερωτηματικό μόριο, μόνο με τον ιδιαίτερο τόνο της φωνής για λόγους **έμφασης** και εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (traxit).
6. Qui potuisti populari hanc terram?: κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, **μερικής άγνοιας, απλή**. Εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα qui και εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (potuisti).
7. Non tibi ingredienti fines patriae ira cecidit?: κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, **ολικής άγνοιας, απλή**, η οποία δεν εισάγεται με κάποιο ερωτηματικό μόριο, μόνο με τον ιδιαίτερο τόνο της φωνής για λόγους **έμφασης** και εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (credis).
8. cur [...] tibi non succurrit?: κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, **μερικής άγνοιας, απλή**. Εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα cur και εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (succurrit).

9. *Quid ergo non times?*: κύρια πρόταση, ευθεία ερώτηση, μερικής άγνοιας, απλή. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία *quid* και εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (*times*).

ΑΣΚΗΣΗ II

Εκφώνηση

Να τρέψετε τις παρακάτω ευθείες ερωτήσεις σε πλάγιες εξαρτημένες από τα ρήματα που βρίσκονται στην παρένθεση. (Απαιτείται γνώση της θεωρίας του συντακτικού και για τις πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις)

1. *Visne scire?* [24] (*Rogo/rogavi te*)
2. *Tu mihi ipsi non credis?* [24] (*Nasica interrogat/interrogavit*)
3. *Quin, homo inepte, taces?* [41] (*Rogo/Rogavi te, homo inepte,*)
4. *Num ad hostem veni et captiva in castris tuis sum?* [43] (*Mater filium rogat/rogavit*)
5. *Qui potuisti populari hanc terram?* [43] (*Mater filium rogat/rogavit*)
6. *Non tibi ingredienti fines patriae ira cecidit?* [43] (*Mater filium rogat/rogavit*)
7. *cur [...] tibi non succurrit?* [43] (*Mater filium rogat/rogavit*)
8. *Quid ergo non times?* [47] (*Augustus filiam rogat/rogavit*)

Λύση

1. *Rogo te velisne scire.* (υποτ. ενεστ., το σύγχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο)
Rogavi te vellesne scire. (υποτ. παρατ., το σύγχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο)
2. *Nasica interrogat num ille sibi ipsi non credat.* (υποτ. ενεστ., το σύγχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο)
Nasica interrogavit num ille sibi ipsi non crederet. (υποτ. παρατ., το σύγχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο)
3. *Rogo te, homo inepte, quin taceas.* (υποτ. ενεστ., το σύγχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο)
Rogavi te, homo inepte, quin taceres. (υποτ. παρατ., το σύγχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο)
4. *Mater filium rogat num ad hostem venerit* (υποτ. παρακ., το προτερόχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο) *et captiva in castris eius sit.* (υποτ. ενεστ., το σύγχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο)
Mater filium rogavit num ad hostem venisset (υποτ. υπερσ., το προτερόχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο) *et captiva in castris eius esset.* (υποτ. παρατ., το σύγχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο)
5. *Mater filium rogat qui potuerit populari illam terram.* (υποτ. παρακ., το προτερόχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο)
Mater filium rogavit qui potuisset populari illam terram. (υποτ. υπερσ., το προτερόχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο)
6. *Mater filium rogat num illi ingredienti fines patriae ira ceciderit.* (υποτ. παρακ., το προτερόχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο)
Mater filium rogavit num illi ingredienti fines patriae ira cecidisset. (υποτ. υπερσ., το προτερόχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο)

7. Mater filium rogat cur [...] illi non succurrerit. (υποτ. παρακ., το προτερόχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο)
Mater filium rogavit cur [...] illi non succurrisset. (υποτ. υπερσ., το προτερόχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο)

8. Augustus filiam rogat quid (ea) non timeat. (υποτ. ενεστ., το σύγχρονο στο παρόν από αρκτικό χρόνο)
Augustus filiam rogavit quid (ea) non timeret. (υποτ. παρατ., το σύγχρονο στο παρελθόν από ιστορικό χρόνο)

Ημερομηνία τροποποίησης: 21/11/2011